

*** Father's Day 19/6/22***

- *Ai yêu mến cha mình thì đền bù tội lỗi.
Ai thảo kính cha mình sẽ được sống lâu dài.*
(Kinh Thánh Huân Ca.3 : 6)

- Không phải máu thịt mà là trái tim khiến chúng ta là cha và con.*
(Fredrich Schiller)

- Không chiếc gối nào êm đềm bằng bờ vai cứng cáp của người cha.*
(Richard Evan)

- Nước biển mênh mông không đong đầy tình mẹ.
Mây trời lồng lộng không phủ kín công cha.*
(Thích Thiện Nghĩa)

- Tôi không thể nghĩ ra nhu cầu nào mãnh liệt trong thời thơ ấu,
như mong muốn có
sự bảo vệ của người cha.*
(Sigmund Feard)

- Khi cha cho con cả hai đều cười.
Khi con biểu cha cả hai đều khóc.*

(William Shakespeare)

-Chỉ khi nào bạn lớn lên rời khỏi cha đến với gia đình của riêng bạn, chỉ lúc đó bạn mới hiểu được sự vĩ đại của cha và thực tâm biết ơn.

(Magaret
Truman)

*-Trở thành người cha
Nhưng làm bốn phần
cha mới khó.*

(Diderot)

*thì dễ,
người*

-Một người cha tốt hơn cả trăm thầy dạy.

(Tục ngữ Anh)

-Người cha tốt không phải là người cho con nhiều của cải nhất.

(Vô Danh)

+Nhớ Thương Cha +

** Công cha như núi Thái Sơn,
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra,
Một lòng thờ mẹ kính cha,
Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con .*

Dù cho sông cạn đá mòn,
Lời Ca dao ấy vẫn còn trong tôi,
Điều ru từ lúc nằm nôi,
Lời ca dịu ngọt đầu đời gọi cha.

Tình thương trải rộng bao la,
Cơn mưa nắng hạ chan hoà đời con.
Thân gầy lặn lội hao mòn,

Âm thầm chịu đựng không than nửa lời,

Đáng cay vẫn nở nụ cười,
Nhìn đàn con đại vui tươi thoả lòng,
Đêm ngày chỉ những cầu mong,
Cho con khôn lớn thành công nên người.

Làm sao quên được những lời,
Cha thường dạy bảo suốt thời ấu thơ.
Con còn ghi khắc đến giờ,
Ôi tình phụ tử suốt đời khó quên.

Giờ đây cha đã xa rời,
Nhớ thương Từ Phụ lòng thời xót xa,
Ôi ơn dưỡng dục bao la,
Tình cha triu mến chan hòa đời con.

Nguồn gốc ngày Từ Phụ

-Ngày của cha, đầu tiên do sáng kiến của bà Grace Golden Clayton ghi ơn cha bà đã mất trong thảm họa Monongah Mining ở tây Virginia ngày 5/12/1907, nhưng ý kiến của bà bị lu mờ dần vì chưa được chính thức công nhận.

Nhưng 2 năm sau 1909, cô Sonora Dodd khi nghe thuyết trình về người mẹ, cô nghĩ ngay đến phải có 1 ngày để vinh danh người cha. Lý do thúc đẩy cô phát động mạnh việc này vì mẹ của cô đã sớm qua đời. Cha cô ông William Jackson Smart đã một mình vất vả nuôi 6 chị em cô khôn lớn.

Sau đó, năm 1966, Tổng thống Hoa Kỳ Lyndon Johnson đã chính thức chọn ngày Chúa nhật thứ 3 tháng 6 là ngày vinh danh cha- Father's Day- trên toàn quốc và TT Richard Nixon ký luật công nhận là ngày lễ chính thức quốc gia năm 1972.

Trong cuộc đời mỗi chúng ta thường nghĩ đến mẹ nhiều hơn vì luôn gần gũi với ta hơn, nên sao lãng sự hy sinh cao cả và vai trò quan trọng trong gia đình của cha.

Ngày Từ Phụ (Father's Day) là dịp để ta ghi nhớ công ơn nếu người đã khuất và săn sóc hiếu thảo khi cha còn sống.

10 điều tôi học được từ Cha dạy

- Hãy ý tứ trong ngôn từ vì lời nói vô ý có thể làm người khác tổn thương
- Hãy yêu bằng tất cả vì tình yêu đáng để ta mạo hiểm
- Hãy cười thật nhiều vì nụ cười khiến tinh thần ta sáng khoái và cơ thể ta khỏe mạnh
- Hãy khóc khi cần vì đó là cách thanh tẩy của Chúa
- Đừng bao giờ ngừng mơ ước
- Đừng bỏ cuộc
- Hãy nỗ lực để đạt được những thành tựu nhưng hãy biết đâu là điểm dừng
- Những vật của thế gian, dù vui, suy cho cùng chỉ là thứ ngoài thân
- Dùng thang điểm 100 để đong đếm giữa các quyết định, sau đó đưa ra lựa chọn
(George Dunn)

**

*Nhiều truyện tân cổ Đông Tây đã nêu cao nhiều gương sáng chói đối với cha mẹ.

Trong chương trình giáo dục trước năm 1975 dưới chính thể VNCH các môn học được chọn lọc rất kỹ nhất là 2 môn Công Dân Giáo Dục và Việt văn. (Nhưng nay tà quyền VC đã dẹp bỏ, thay

vào những môn học nhồi sọ lớp trẻ với chủ nghĩa Cộng sản bịp bợm)

Những năm đầu Trung học tôi được học những trích đoạn trong các thi phẩm như : Lục Vân Tiên, Gia Huân Ca... dạy về chữ hiếu.

Tôi vẫn nhớ truyện Nhị Thập Tứ Hiếu (24 gương hiếu) của Lý Văn Phức đề cao những gương hiếu thường thấy điêu khắc hay họa trong các đền chùa VN- mà ngày nay đã phai mờ trong dĩ vãng.

*Xin Chúc mừng những ai còn cha sống với mình để cùng chung vui sẻ buồn !

Hãy yêu thương và săn sóc cha !

Hãy ghi ơn và cầu nguyện nếu cha đã mất !

Hãy là tấm gương cho con cháu sau này sẽ cư xử với chính mình !

*Mừng ngày ghi nhớ ơn cha,
Công ơn nuôi dưỡng cho ta nên người,
Đừng làm nghịch tử ai ơi !
Hãy là hiếu tử cho đời đẹp tươi !*

Happy Father's Day !!!

Đình Văn Tiến Hùng

* Truyện cảm động của người cha viết cho con gái ngày Từ Phụ.

Cha già gửi con gái nhân ngày Father's Day

Con gái của Ba,

Còn bốn tháng nữa con tròn 56 tuổi. Nhưng trong lòng Ba con vẫn còn trẻ như tuổi 15. Ba nhớ lại cũng ngày này 18 năm về trước, cha con mình đùm túm dắt nhau đi vượt biên rồi sang Mỹ.

Ba nói là "đùm túm" vì hồi đó Ba từ trại tù cải tạo về thì con đã gần 40 tuổi. Khổ, Nghèo. Nhìn con gái Ba héo úa dung nhan mà Ba khóc ròng. Tại ba! Tại Ba hết thầy! Làm con gái của một "sĩ quan ngụy" nên từ trường Đại Học ra con không có việc làm. Hàng ngày, ngồi ở góc chợ Bàu Hoa vùng Ngã Tư Bảy Hiền-Sài Gòn để bán từng tô bún mắm. Cứ ba tháng một lần lặn lội ra Bắc thăm Ba.

Năm 1975 Mẹ con mới 50 tuổi. Người vẫn nghĩ rằng Ba chỉ đi "học tập ít ngày". Thành ra, nghe Ba đi Bắc, Mẹ con bị shock. Cộng thêm bệnh cao huyết áp sẵn có Mẹ còn "nhất định nằm một chỗ!". Thế là con gái của Ba vừa lo cho Mẹ, vừa lo cho Ba. Ba ở tù 8 năm thì Mẹ con mất. Phải đến 4 năm gian khổ đời con nữa Ba mới được trở về. Buổi tối đoàn viên ấy, cha con mừng mừng tủi tủi. Nhìn ảnh Mẹ con vẫn như tươi cười Ba tan nát cả lòng. Nhưng biết nói làm sao" Vận mệnh cá nhân mình gắn liền với vận mệnh quốc gia dân tộc. Cả thời tuổi trẻ của Ba hầu như đi khắp 4 vùng chiến thuật.

Mẹ con cứ bồi hồi theo dõi đường Ba đi. Không biết mình sẽ thành goá phụ lúc nào. Thời gian ở nhà của Ba rất ít. Con là con đầu lòng. Lại là con gái. Cảm ơn con gái của Ba. Một đứa con gái có lòng hiếu thảo.

Trong một lần thăm nuôi tại trại tù, con kể Ba nghe: Từ nhà mình tới chợ Bàu Hoa chừng non 1 cây số. Sáng nào con cũng bày hàng bún mắm ra. Mùi mắm kho thơm lừng. Có cả tôm thẻ lột, thịt quay, cà tím. Có cả những rau nhúc, cây bông súng, rau đắng, húng cây, giá sống và bắp cải bào. Khách hàng đông lắm! Con còn cười vui nói với Ba: Khi nào Ba về con sẽ mở một tiệm bún mắm và rau VÂN KHANH cho Ba ngồi thu tiền. Ba nghe với lòng se sắt.

Con gái của Ba,
Trở trâu thay, lúc Ba về con đã là con gái lỡ thì. Ba buồn lắm. Nhờ ơn Thượng Đế mình vượt biên một lần trót lọt. Ba đặt chân đến đất Mỹ vào cái tuổi người ta sắp nghỉ ngơi. Chính vì vậy mà con lại khổ vì Ba. Con không muốn Ba đi làm ca đêm giữa trời rét buốt. Con nói cái lạnh miền Bắc Việt Nam đã cứa nát thịt da Ba cả chục năm trời cũng đủ lắm rồi. Ba hãy để con lo. Nhưng Ba đâu đành lòng như thế.

Buổi sáng con ra khỏi nhà là Ba cũng đi. Tiệm giặt ủi gần

nhà mình quá mà. Ba nhận phần việc ủi và xếp quần áo. Đi tới đi lui xem máy giặt nào ngưng. Máy sấy nào đồ đã khô. Chỉ vậy thôi. Một ngày, tính ra Ba đi cũng gần 5 cây số. Tội nghiệp con gái của Ba. Lúc người ta báo tin Ba bị xỉu thì con khóc ròng. Ba về nhà ở không và cho con nuôi tiếp. Thật người xưa nói đúng! "Trẻ cậy cha, già cậy con" mà.

Vân Khanh con,

Cho đến một buổi chiều, con đưa về nhà một trung niên trẻ. Trung niên mà Ba cho là "trẻ". Vì Ba thấy diện mạo anh ta cũng dễ nhìn. Ba mừng vì con của Ba rồi cũng có một bến đò để neo thuyền. Ba cầu mong cho con hạnh phúc. Chồng của con cũng là chiến hữu của Ba. Gia cảnh cũng không may mắn giống như Ba.

Vợ anh đã chết trong lần đi thăm chồng. Cả chiếc xe lăn xuống vực. Từ đó anh dờ dờ ương ương. Qua Mỹ rồi anh vẫn sống như người mộng du. Cho tới ngày gặp con. Tình yêu thật là kỳ diệu! Chẳng những khiến cho con gái của Ba trẻ lại mà anh chàng "dở hơi" kia cũng chừng như mới cải lão hoàn đồng. Cứ 4 giờ khuya, anh thức dậy đi bỏ báo. Tối 9 giờ sáng về. Nghỉ ngơi rồi 5 giờ chiều đi vào hăng. 1 giờ đêm mới trở về nhà. Ba cảm ơn Thượng Đế lần nữa vì con có người chồng hiền lành và độ lượng. Chứ vào tuổi của Ba không bị đưa vào nhà dưỡng lão là hiếm lắm. Con nhớ gia đình Bác Th. không" Hai bác cưới vợ cho anh Cảnh từ lúc còn ở Việt Nam. Vậy mà qua Mỹ rồi Bác Thanh bị cô dâu xem như gánh nặng. Nhất định đòi anh Cảnh phải đưa Mẹ vào Nursing home cho đến chết.

Vân Khanh con,

Cả một thời trẻ tuổi của con đã dành để sống cho cha mẹ. Bây giờ con hãy sống cho con đi.

Ba rất cảm động mỗi lần khách đến thăm nhà con hay nói: vợ chồng con có phước lắm nên suýt soát tuổi 60 mà vẫn còn có cha để phụng dưỡng. Phải ! Hồi đó ba khó nghĩ mỗi lần nghe người ta cho rằng sự sống con người tính theo công thức: 5 năm, 6 tháng, 7 ngày. Nghĩa là ở tuổi đời 5 bóa, tuổi thọ tính theo năm. Đến 6 bóa thì tính theo tháng , mà 7 bóa thì tính theo ngày. Ba đã 80, chắc phải tính theo giờ quá!

Cảm ơn vợ chồng con đã chăm sóc Ba mỗi ngày. Con nói: Ba ơi ! Với chúng con ngày nào cũng là Father's Day cả. Ba thật có lỗi với con. Hồi đó Ba vẫn buồn thầm trong lòng khi mẹ con sinh con là con gái. Ông Nội con sợ Ba chết trận thì không có con trai nối dõi tông đường. Còn nếu Ba già mà yếu đau thì con là gái không thể chăm cho Ba được. Ca dao có câu:

"Trai mà chi Gái mà chi
Con nào có nghĩa có nghì thì hơn".

Nói đến đây Ba chợt nhớ loáng thoáng câu chuyện "Tấm đắp mông ngựa" mà Ba đã đọc từ rất lâu:

Chuyện kể :

Một người cha đã đem cả gia tài còn lại của mình cưới cho con cô vợ giàu, trẻ đẹp. Một thời gian đầu sống vui. Rồi những đứa cháu nội lần lượt ra đời. Người cha mỗi ngày một già yếu. Người con trai rất yêu và nể vợ. Dần dần quên đi trong nhà còn có người cha. Mùa Đông lạnh lẽo mà sức già chịu không thấu những ngày giá tuyết phủ phàng. Trong khi những con ngựa nuôi trong chuồng thì được giữ ấm bằng những tấm đắp mông. Đến chùng không thể chịu đựng được nữa người cha bèn gọi con trai để nói rằng:

- Con ơi , hãy cho cha một tấm đắp mông ngựa để cha đỡ ngủ vì mùa Đông này lạnh quá!

Con dâu nghe được bèn nói với chồng:

- Anh hãy lấy tấm đắp cũ ngoài sân kia mà cắt cho cha một nửa.

Người con trai làm theo lời vợ. Trong lúc cố dùng sức cắt đôi tấm đắp ra thì đứa con nhỏ đến gần, hỏi:

-Cha ơi, sao không cho ông Nội cả tấm đi" Cha cắt ra làm chi "

Người cha trả lời:

- Để dành con à.

Hôm sau, người con trai thấy đứa con mình cũng đem tấm đắp mỏng ngựa khác cắt ra làm đôi. Người con trai giận dữ hỏi:

- Con làm cái gì vậy" Tại sao con cắt nó ra"

Đứa con nhỏ đáp:

- Nửa tấm này con cho ông Nội. Còn nửa này để dành khi nào cha già con sẽ cho cha.

Người cha giật mình hồi hận. Từ đó, hết lòng chăm sóc cha mình cho đến cuối cuộc đời.

Vân Khanh,

Ba ước ao những người cha khác cũng có con hiếu thảo như con gái của Ba. Ba rất tự hào về con. Trong lúc có biết bao gia đình, cha mẹ ngậm đắng nuốt cay vì những đứa con Việt Nam sống theo kiểu Mỹ. Rất tự do! Thậm chí đã khước từ hai chữ HIẾU KÍNH cha mẹ, làm cho các bậc sinh thành

*hàng ngày sống "nước mắt chan cơm" thì Ba đã được vợ
chồng con hết lòng chăm chút từng miếng ăn, giấc ngủ.*

*Người xưa nói: "Hiếu thuận huần sinh hiếu thuận tử. Ngỗ
nghịch huần sinh ngỗ nghịch nhi".*

Ba ước nề nếp gia đình mình là như vậy.

Ba của con,

(Hoàng Yến)